

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060203

DOM
2014-07-16
Stockholm

Mål nr
M 8721-13

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Vänersborgs tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2013-09-06 i mål M 3419-12, se bilaga

KLAGANDE

1. T C

2. Miljö- och klimatnämnden i Göteborgs kommun
Miljöförvaltningen
Box 7012
402 31 Göteborg

MOTPART

T L

SAKEN

Begäran om ingripande mot bländande plåttak på fastigheten X i Göteborgs kommun

---

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Mark- och miljööverdomstolen avslår överklagandena.

Dok.Id 1146286

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		

BAKGRUND

Den 25 mars 2011 anmälde T L till miljö- och klimatnämnden (nämnden) att taket på grannen T Cs bostadshus reflekterade solljus på sådant sätt att den bländande effekten orsakade olägenhet för hans hälsa, och att detta var som mest besvärande under eftermiddagar. Nämnden höll syn på platsen den 7 april 2011 och under eftermiddagen den 28 juni samma år. Av utredningen framgår att solen sken blekt vid det första tillfället och att det fanns en del slöjmoln på himlen vid det andra. Nämnden fann sammanfattningsvis att störning i form av bländning i och för sig kan innebära sådan olägenhet som avses i 9 kap. 1 och 3 §§ miljöbalken, men att den av T L åberopade störningen inte var av sådan beskaffenhet som avses i de lagrummen. Nämnden beslutade därför att anmälan inte skulle föranleda någon åtgärd och avskrev ärendet.

T L överklagade nämndens beslut till länsstyrelsen i Västra Götalands län och yrkade att beslutet skulle upphävas. Den 20 juni 2012 höll länsstyrelsen syn på platsen varvid konstaterades att solljuset reflekterades från taket mot T Ls fastighet och bedömde att detta utgjorde sådan olägenhet som avses i 9 kap. 3 § miljöbalken. Vidare fann länsstyrelsen att den bedömningen föranledde en prövning enligt 2 kap. 7 § miljöbalken och att det ankom på nämnden att som första instans göra den prövningen. Ärendet återförvisades därför.

Såväl nämnden som T C överklagade länsstyrelsens beslut till mark- och miljödomstolen. Till stöd för sin rätt att föra talan åberopade nämnden att då länsstyrelsen prövat sakfrågan gäller inte huvudregeln att återförvisningsbeslut inte får överklagas. Enligt mark- och miljödomstolens protokoll hölls syn den 26 augusti 2013 kl. 10.00–10.30. De iakttagelser som då gjordes dokumenterades bland annat genom fotografier vilka bifogades protokollet. Av dessa framgår att det vid tillfället var molnfritt.

Mark- och miljödomstolen som fann att nämnden inte hade talerätt då sådan rätt inte var särskilt föreskriven och då länsstyrelsens beslut inte kunde sägas ha gått nämnden emot avvisade nämndens talan. Vad gällde sakfrågan fann mark- och miljödomstolen

att det inte fanns skäl att betvivla att bländningen kunde vara mycket besvärande under soliga eftermiddagar och att detta fick anses påverka såväl välbefinnande som hälsa i den mening som avses i 9 kap. 3 § miljöbalken. Mark- och miljödomstolen avslog därför T Cs överklagande.

Nämnden och T C har nu överklagat mark- och miljödomstolens dom.

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

T K har yrkat att mark- och miljödomstolens dom ska upphävas och att nämndens beslut ska fastställas.

Nämnden har yrkat att dess beslut ska fastställas.

T L har bestritt ändring.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

T K har sammanfattningsvis anfört följande. Det är omöjligt för mark- och miljödomstolen att göra en bedömning av reflektering och bländning när synen hölls vid en tidpunkt då det inte förekom någon som helst bländning. Vädret var vid tillfället helt molnfritt. Han har inte någonsin själv beretts tillfälle att se och bedöma bländningen. Myndigheterna är skyldiga att motivera sina beslut och det är extra viktigt att noggrant beskriva grunderna för bedömningen när det är fråga om en störning som inte är mätbar utan som endast kan bedömas subjektivt. Domstolen grundar sitt avgörande på T Ls påståenden och domstolens egna antaganden. En bedömning baserad på fakta saknas. Länsstyrelsen har utan att närmare motivera sitt beslut återförvisat nämndens beslut. De av länsstyrelsen och T Ls redovisade fotografierna är inte tagna från den del av T Ls altan där han påstår att han störs.

Nämnden har i huvudsak vidhållit vad som tidigare har anförts med följande tillägg. Nämnden har talerätt. Förhållandena i de rättsfall som mark- och miljödomstolen åberopar till stöd för sin bedömning (MÖD 2008:33 och MÖD 2009:23) skiljer sig i väsentliga delar från detta ärende. Dessa avser dispens- och tillståndsärenden medan aktuellt ärende berör nämndens roll som tillsynsmyndighet för hälsoskyddet. Nämnden företräder inte någon av de enskilda parterna utan kan sägas ”företråda hälsoskyddet” i kommunen. Som företrädare för dessa frågor är det viktigt att nämnden har rätt att överklaga beslut och domar för att få fram vägledande avgöranden i domstol. Alla beslut som ändras i högre instans måste därför anses gå nämnden emot och därmed också vara möjliga att överklaga. Det är inte rimligt att detta ansvar ska ligga kvar hos någon av de enskilda parterna. Man kan inte kräva att en enskild part ska kunna föra en mer objektiv talan i ärendet och på så sätt företråda hälsoskyddsaspekterna. Mark- och miljööverdomstolen har i mål M 7242-13 tagit ställning till vilken rätt den kommunala tillsynsmyndigheten haft att överklaga länsstyrelsens beslut i ett tillsynsärende. Avgörandet åberopas som stöd för nämndens talan. Omständigheterna i avgörandet är jämförbara med nu aktuellt ärende vilket innebär att överklagandet ska prövas av Mark- och miljööverdomstolen. Vad gäller mark- och miljödomstolens bedömning i sak verkar domstolen framförallt ha utgått från antaganden och vad klaganden anför och inte på egna iakttagelser. Även om risken för olägenhet ska beaktas enligt 2 kap. 3 § miljöbalken anser nämnden att dessa antaganden inte är tillräckliga för att bedöma att sådana olägenheter föreligger som kan läggas till grund för krav på åtgärder.

T L har huvudsakligen hänvisat till vad han tidigare anför.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Är länsstyrelsens beslut ett överklagbart beslut?

Enligt 34 § andra stycket förvaltningsprocesslagen (1971:291) får talan mot beslut, varigenom mål återförvisas till lägre instans, föras endast om beslutet innefattar avgörande av fråga som inverkar på målets utgång, dvs. innebär ett ställningstagande i sakfrågan. Denna princip får anses tillämplig även på återförvisningsbeslut som fattas

av förvaltningsmyndighet. Då länsstyrelsen är en förvaltningsmyndighet är bestämmelsen alltså tillämplig.

I förevarande fall har länsstyrelsen gjort uttalanden som innefattar ställningstaganden i sakfrågan. Länsstyrelsens beslut om att återförvisa ärendet till nämnden är därför överklagbart.

Är miljö- och klimatnämnden berörd och har beslutet gått nämnden emot?

Frågan gäller om en kommunal nämnd har rätt att överklaga en länsstyrelses beslut om att till nämnden återförvisa ett ärende om tillsyn enligt miljöbalken för fortsatt handläggning när länsstyrelsen, till skillnad från nämnden, har funnit att omständigheterna föranleder tillsynsåtgärder.

Av 16 kap. 12 § första stycket 1 miljöbalken följer att överklagbara domar eller beslut får överklagas av den som domen eller beslutet angår, om avgörandet har gått honom eller henne emot. Därutöver kan klagorätt föreligga då sådan rätt är föreskriven i balken eller av föreskrifter meddelade med stöd av balken. Kommunala nämnder har ansetts ha talerätt när ett beslut har gått emot de allmänna intressen som nämnden företräder.

Nämnden företräder det allmänna intresset av miljö- och hälsoskydd i sin egenskap av tillsynsmyndighet enligt miljöbalken. I detta fall har nämnden inte vidtagit någon åtgärd till skydd för det allmänna intresset utan dragit slutsatsen att några skyddsinsatser inte är påkallade. Länsstyrelsens beslut kan därför inte anses ha gått nämnden emot; enbart det förhållandet att länsstyrelsen har beslutat att återförvisa ärendet för vidare utredning medför alltså inte att beslutet kan anses ha gått nämnden emot. Nämnden har således inte haft rätt att överklaga beslutet.

Är utredningen i målet tillräcklig?

För att beslutsunderlaget ska anses tillräckligt när det är fråga om en bedömning av en sådan störning som nu har gjorts gällande krävs som utgångspunkt att syn hålls vid den

tid och under sådana förhållanden som den som har anmält störningen har åberopat. De iakttagelser som då görs kan i sin tur föranleda att ytterligare utredande åtgärder behöver vidtas. Vad som förekommer vid synen bör vidare dokumenteras på ett sådant sätt att det blir tydligt för såväl parter som överinstanser vilka omständigheter ett beslut har grundats på.

Mark- och miljööverdomstolen konstaterar att varken nämnden eller mark- och miljödomstolen har hållit syn under sådana förhållanden som T L har åberopat, dvs. under en eftermiddag vid klar väderlek. Vidare framgår inte av länsstyrelsens beslut vid vilken tid och under vilka förhållanden som iakttagelserna där gjordes. Det kan utifrån den utredning som har legat till grund för underinstansernas avgöranden inte anses möjligt att bedöma huruvida den åberopade störningen är att bedöma som en olägenhet för människors hälsa. Då frågan kräver ytterligare utredning bör ärendet återförvisas till nämnden för fortsatt utredning. Länsstyrelsens beslut om återförvisning ska därför stå fast och nämnden har att vidare utreda och pröva om en olägenhet för människors hälsa föreligger.

Avgörandet får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Anna Tiberg och Håkan Åberg, tekniska rådet Yvonne Eklund samt tf. hovrättsassessorn Henrik Jonsson, referent.

Föredragande har varit Linda Ålander.

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2013-09-06
meddelad i
Vänernsbor

Mål nr M 3419-12

KLAGANDE

1. Miljö- och klimatnämnden i Göteborgs kommun
Box 7012
402 31 Göteborg

2. T C

MOTPART

T L

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Västra Götalands läns beslut den 6 september 2012 i ärende nr 505-20834-2011, se bilaga 1

SAKEN

Begäran om ingripande mot bländande plåttak på fastigheten X i Göteborgs kommun

---

DOMSLUT

1. Mark- och miljödomstolen avvisar Miljö- och klimatnämnden i Göteborgs kommuns överklagande.
  2. Mark- och miljödomstolen avslår T Cs överklagande.
-

Dok.Id 240509

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1070 462 28 Vänernsbor	Hamngatan 6	0521-27 02 00 E-post: mmd.vanersborg@dom.se	0521-27 02 30	måndag – fredag 09:00-16:00

YRKANDEN M.M.

Miljö- och klimatnämnden i Göteborgs kommun (nedan benämnd nämnden) och **T C** har yrkat att länsstyrelsens beslut ska upphävas och att nämndens beslut att inte vidta någon åtgärd med anledning av anmälan ska fastställas.

Nämnden har som grund för yrkandet anfört i huvudsak följande.

Miljö- och klimatnämnden har efter klagomål från T L angående reflektioner från grannens plåttak utfört inspektioner på fastigheten vid två tillfällen. Vid båda inspektionerna deltog från nämnden en inspektör och en jurist. Vid det första tillfället den 7 april 2011 sken solen blekt. Inspektionen utfördes både inne i bostaden och ute på altanen. Miljö- och klimatnämnden bedömde att blänket från grannens plåttak var svagt och inte bländande. Inomhus uppfattades inget blänk överhuvudtaget. Eftersom det inte var så stark sol vid denna inspektion utfördes ytterligare en inspektion den 28 juni 2011 på eftermiddagen då solen stod som högst på en klarblå himmel med en del slöjmoln. Vid detta tillfälle utfördes inspektion enbart från altanen. Inspektionen pågick under cirka en timma. Visst blänk från plåttaket kunde konstateras men båda tjänstemännen var överens om att det inte var bländande eller så starkt att det kunde bedömas som en olägenhet i miljöbalkens mening. Blänket uppfattades inte som reflexer. Taket blänkte enbart på gavel som vetter mot nordost vid trädgårdsmöblerna. Inget märkbart blänk vid solstolarna vid husväggen uppfattades. Man kunde utan besvär vistas på altanen utan att använda solglasögon eller behöva sitta under parasoll. Dessutom avtog blänket avsevärt när man satt ned.

Miljö- och klimatnämnden anser att det är anmärkningsvärt att länsstyrelsen utan att närmare motivera beslutet återförvisar ärendet för fortsatt handläggning.

Länsstyrelsen har inte angett på vilka grunder man kommit fram till att störningen ska bedömas som en olägenhet för människors hälsa. Länsstyrelsen redovisar inte vid vilket datum eller vilken väderlek inspektionen utfördes, hur länge man var på plats eller hur många från länsstyrelsen som deltog. Inte heller redogör länsstyrelsen

för hur stark bländningen var, hur den upplevdes, om bländningen var lika stark på hela altanen under hela inspektionen etc. Länsstyrelsen anger endast helt kort att reflektionen har en sådan omfattning att den utgör en olägenhet. Myndigheterna är enligt förvaltningslagen skyldiga att motivera sina beslut. De "springande punkterna" ska redovisas. Det är naturligtvis extra viktigt att noggrant beskriva grunderna för bedömningen när det är fråga om en störning som inte är mätbar utan endast kan bedömas subjektivt. Myndigheten bör kunna redovisa någon eller några omständigheter som den fäst avgörande vikt vid, se Förvaltningslagen med kommentarer Hellner, Malmqvist, andra upplagan s. 230 f. Eftersom det inte föreligger någon risk för olägenhet för människors hälsa anser nämnden sålunda att länsstyrelsens beslut ska upphävas.

Nämnden har rätt att överklaga länsstyrelsens beslut. Ett beslut att återförvisa ett ärende går vanligtvis inte att överklaga men detta är möjligt i det aktuella ärendet då en prövning i sak skett.

T C har som grund för yrkandet anfört i huvudsak följande.

De av **T L** och länsstyrelsen medsända bilderna tagna på hans hustak, visar också vilket han påpekat i sitt svar till länsstyrelsen, även taket på huset framför hans. Detta tak syns nere till vänster på några av bilderna. Detta tak är täckt med bandplåt i en mörkare nyans. **T L** har i sin argumentation till miljönämnden, respektive länsstyrelsen sagt att om taket hade haft en mörkare nyans så hade reflektionen från taket varit mindre. Bilderna från **T L**/länsstyrelsen, vilka han kompletterat med egna bilder av detta tak visar att reflektionen är likvärdig/snarlik. Det hade alltså inte gjort någon skillnad om taket hade varit i en mörkare nyans.

Enligt de synpunkter som han också framfört med medsända foton till länsstyrelsen, så har **T L** för att skärma av syn o ljudintryck från grannfastighet satt upp en skärm/spaljé mot grannfastigheten. Att göra motsvarande avskärmning fast eller flyttbar som en avskärmning mot hans hustak, skulle enligt de bilder som

L/länsstyrelsen tagit och hänvisat till i ärendet, inte ta bort någon som helst utsikt. Det finns ingen utsikt/skärgård/natur om man tittar mot och framförallt över taket, nivån gör att det enda man ser är himlen. Den utsikt som T L kan referera till är på vänster respektive höger sida av hans hus, alltså skulle inte T L genom att skärma av taket/delar av taket ta bort någon utsikt över Styrso/Brännö som han påstår i sin inlaga till länsstyrelsen.

Vidare påstår T L i motsats till Miljönämnden att hela altanen påverkas under hela eftermiddagen allt eftersom solen rör sig. Hans slutsats är att T L försöker ge sken av att hela altanen momentant/samtidigt/hela dagen påverkas, emedan det i verkligheten är så att olika delar av altanen påverkas, beroende av hur solen rör sig, vilket också miljönämnden konstaterat vid sitt besök. Det är alltså möjligt för T L att, som han själv får göra för att undvika direkt exponering från sin grannes tak, placera sig på olika delar av altanen under dagen.

T L har till stöd för sin inställning anfört i huvudsak följande.

Taket är av aluzinkplåt som, enligt hans uppfattning, är silverfärgat och inte grått. Efter samtal med representant för Plannja som tillverkar plåttak brukar byggnadsnämnderna vara mycket restriktiva och kräva exakt besked om vilken färg plåten har innan de ger bygglov.

Att huset nedanför T C har plåttak stämmer, men är enligt hans mening antracitgrått, grafitgrått eller mörkgrått. Inte en något mörkare nyans. Dessutom är det en annan takvinkel. Detta hus ligger även betydligt lägre än både T Cs och hans hus.

Att T C väljer att inte titta in i reflekterande ljus från sin granne är ju hans val, men de har inte det valet beroende på taklutning, höjden på taket och solens infallsvinkel vid olika tidpunkter på eftermiddagen. Han upplever problem under sommaren. Problemen är som störst kl. 14-17. Blänket flyttar sig utefter taket

allt eftersom solen rör sig. När solen står som högst blänker hela taket. Solen har då passerat förbi taket.

Även inifrån kan man få "solkatter" i ögonen om man råkar titta ut genom ett fönster beroende på solens läge men blänket är då av annan dignitet.

Citatet från miljöförvaltningen baserar sig inte på ett besök en hel eftermiddag när solen skiner. Under hela eftermiddagen påverkas altanen allt eftersom solen rör sig och det är inte enbart på taket i nordost som reflexerna uppstår. Att de, beroende på tid på dagen, skulle flytta runt på möbler för att undvika reflexer, finner han mycket opraktiskt samt rent löjeväckande. Det är inte heller rimligt att inte ska kunna nyttja altanen och flytta matbord till gräsmattan nedanför.

Han förstår heller inte resonemanget om deras staket. Det har tillkommit för att minska insyn från grannens kök, matplats, grovkök och delvis uteplats, och tvärtom. Ljud har inte haft någon betydelse. Enda orsaken till att han tar upp utsikt är för att T C föreslår att de kan sätta upp motsvarande staket mot hans tak för att undvika att bländas. I princip skulle det behöva sättas upp staket längs 80-90 % av deras altan eftersom solens infallsvinkel ändras, och därmed ta bort den utsikt som de har idag söderut samt mot Styrös/Donsö, samtidigt som det skulle "stänga in" dem. Det känns inte verkligt, eftersom det är möjligt för T C att åtgärda (t.ex. borde det vara möjligt att måla enligt Jotun) sitt tak så att det inte bländar. Oavsett vilket beslut som tas i det här ärendet, anser han att det är befogat att de i Göteborg som beviljar Bygglovsärenden tar hänsyn till hur en takbeläggning påverkar omgivningen för att undvika liknande problem i framtiden. _____

Mark-och miljödomstolen har den 26 augusti 2013 hållit sammanträde och syn i målet.

DOMSKÄL*Nämndens rätt att överklaga*

Av 16 kap. 12 § miljöbalken (1998:808) framgår att överklagbara domar eller beslut får överklagas bl.a. av den som domen eller beslutet angår, om avgörandet har gått honom eller henne emot samt av en kommunal nämnd om så är särskilt föreskrivet. Mark- och miljödomstolen kan konstatera att nämnden inte har en särskild föreskriven rätt att överklaga ett beslut av förevarande slag.

Frågan är då om länsstyrelsens avgörande kan anses ha gått nämnden emot.

Avgörandet innebär att nämndens beslut att inte ingripa upphävs och att ärendet återförvisas till nämnden för fortsatt handläggning. Avgörandet kan inte anses ha gått de allmänna intressen som kommunen har att företräda emot (jfr MÖD 2008:33 och MÖD 2009:23) och nämnden saknar därmed rätt att överklaga länsstyrelsens beslut. Nämndens överklagande ska därför avvisas.

Avgörandet i sak

I 2 kap 3 § miljöbalken föreskrivs ett övergripande och generellt krav på försiktighetsmått. I bestämmelsen anges att alla som bedriver eller avser att bedriva en verksamhet eller vidta en åtgärd ska utföra de skyddsåtgärder, iaktta de begränsningar och vidta de försiktighetsmått i övrigt som behövs för att förebygga, hindra eller motverka att verksamheten eller åtgärden medför *skada* eller *olägenhet* för människors hälsa eller miljö. Försiktighetsmått ska vidtas så snart *det finns skäl att anta* att en verksamhet eller åtgärd kan medföra skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljön.

Begreppet olägenhet för människors hälsa definieras 9 kap. 3 § miljöbalken. I bestämmelsen anges att begreppet avser en störning som enligt medicinsk eller hygienisk bedömning kan påverka hälsan menligt och som inte är ringa eller helt tillfällig.

Som länsstyrelsen har redogjort för i sitt beslut uttalades i förarbetena till miljöbalken (prop. 1997/98:45, del 2, s 109) att en störning för att falla in under

stadgandet bör vara av någon betydenhet och inte av helt tillfällig natur samt kunna vara skadlig i antingen fysiskt eller psykiskt hänseende på en människas hälsotillstånd. Vidare uttalades att även sådana störningar som i första hand påverkar *välbefinnandet* i inte ringa grad kan komma ifråga, t.ex. buller, lukt och termiskt inomhusklimat, d.v.s. störningar som inte är av sådan karaktär att de kan visas vara direkt hälsoskadliga men som ändå påtagligt inverkar på människors psykiska välbefinnande.

T L har uppgett att han under sommaren störs av bländning från T Cs plåttak främst när han befinner sig på altanen men även inomhus. Han har vidare uppgett att problemen är som störst mellan kl. 14-17, att blänket flyttar sig utefter taket allt eftersom solen rör sig och att hela taket blänker när solen står som högst. Utifrån utredningen i målet och de iakttagelser som gjordes vid synen kan mark- och miljödomstolen konstatera att plåttaket på T Cs fastighet på grund av dessa blanka yta reflekterar solen på ett sätt som kan medföra bländning. Plåttaket upptar vidare en betydande del av T Ls utsikt från altanen och nivåskillnaden mellan T Cs och T Ls fastigheter samt plåttakets lutning gör att T Ls altan kan bli särskilt utsatt för den bländning som taket kan medföra.

Det finns utifrån utredningen i målet inte skäl att betvivla att bländningen kan vara mycket besvärande för den som utsätts för den. Störningen är sådan att den inte kan betraktas som endast tillfällig då bländning enligt T Ls uppgifter, som det inte finns anledning att betvivla, förekommer under stora delar av de eftermiddagar under sommaren då det är soligt väder. Allmänt sett kan kraftig eller långvarig exponering för solljus innebära risker för negativa effekter på ögat.

Sammantaget bedömer mark- och miljödomstolen att störningen får anses påverka välbefinnandet på ett sätt att den redan av det skälet utgör en olägenhet i miljöbalkens mening, vidare anser domstolen att det finns en inte försumbar risk för skador som medför att bländningen även av det skälet är att anse som en olägenhet.

Det åligger därför T C att, i den utsträckning som är rimlig, utföra de skyddsåtgärder som behövs för att motverka den olägenhet bländverkan från taket medför. Såsom länsstyrelsen har funnit ankommer det på nämnden att göra denna bedömning som förstainstans. T Cs överklagande ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV 427)

Överklagande senast den 27 september 2013.

Rickard Forsgren

Nils-Göran Nilsson

I domstolens avgörande har deltagit tingsfiskalen Rickard Forsgren, ordförande, och tekniska rådet Nils-Göran Nilsson. Föredragande har varit beredningsjuristen Eva Högmark.